

Stručni rad

INOVATIVNI PRISTUP UČENJU ZA MLAĐE UČENIKE

Marjetka Novak

OŠ Frana Roša Celje, Cesta na Dobrovo 114, Celje, Slovenija

Sažetak

Predškolsko razdoblje razdoblje je osnovnog motoričkog razvoja. Tada je dječji organizam izložen utjecajima okoline. Odgovarajuće motoričke aktivnosti, koje bi se trebale odvijati kroz igru, od ključne su važnosti za djetetov motorički i funkcionalni razvoj u predškolskom razdoblju, uz to utječu i na djetetove kognitivne, socijalne i emocionalne sposobnosti i karakteristike. Odrasli bi trebali što češće tražiti vezu između matematike i djetetovog svakodnevnog života u vrtiću, školi i kod kuće. Pritom je dobro da promatraju djetetov razvoj i odlučuju o složenosti aktivnosti koju nude pojedincu. Također promatraju dijete tijekom igre, pa mu mogu pomoći da proširi svoje matematičko znanje u najprikladnijem trenutku (ovisno o djetetovom razvoju i interesu). Ključ je razgovora s djetetom u kojem odrasli što češće koriste matematičke izraze, opisuju načine rješavanja problema, broje itd. Naravno, razvoj matematičkih znanja odvija se i u vezi s drugim poljima. Dijete se mora dobro osjećati u matematičkim aktivnostima, mora doživjeti radost i uspjeh u pronalaženju vlastitih rješenja.

Ključne riječi: igra, pokret, matematika, kreativno kretanje.

1. Uvod

Učenje je učinkovitije ako u mozgu ima više kisika. A memorijski je otisak jači ako informacije ili znanje koje daje učitelj dodiruju dijete na razigran i emocionalno angažiran način. U posljednje vrijeme sve više čitamo o rezultatima različitih studija koja pokazuju važnost kretanja cijelog tijela za razvoj i funkcioniranje mozga. Čitanje istraživanja i samih učenika potaknulo me da počnem razmišljati o pokretu kao dodatnoj okolnosti u izvođenju nastave, omogućujući tako učenicima cjelovitiji i zdraviji razvoj.

2. Središnji dio

Dijete se vrlo rano susreće s matematikom (npr. Kada broji svakodnevne predmete, mjeri ih, razvrstava, prikazuje simbolima itd.). Takve aktivnosti potiču dijete na stjecanje iskustva, vještina i znanja u igri i svakodnevnih zadataka o tome što je veliko / malo, što je više / manje, što je cjelina / dio ...

Mnogi učenici već u prvom razredu imaju problema s matematikom jer način na koji učitelj predaje ne odgovara njihovom načinu učenja. Mnogi od ovih učenika su kinestetički tipovi (ručne aktivnosti i kretanje su im važni), ali najuspješnije uče pokretom. Obično se matematičke strategije poučavanja temelje na vizualnim i slušnim vještinama. To znači da kinestetički tipovi učenika ne uče onoliko učinkovito koliko bi mogli kad bi se uzela u obzir njihova područja [1]. Učenje u pokretima iz matematike koristi se za stvaranje konkretnog iskustva apstraktnih matematičkih operacija. Zbrajanje, oduzimanje, likovi mogu se podučavati jednostavnim pokretima i plesnim aktivnostima [2].

U prvom razredu moramo biti posebno oprezni kako bismo izbjegli matematičku terminologiju i koristili jezik iz djetetove svakodnevnice. Glavne metode poučavanja su promatranje, iskustveno učenje, objašnjenje i igra. Uvijek nastojimo poći od problematičnih situacija koje proizlaze iz dječjeg svijeta i svakodnevnog života, jer je dijete time motiviranije. U prva tri razreda betonska razina je vrlo važna jer dijete u tom razdoblju prolazi s preoperativne faze kognitivnog razvoja do faze konkretnih operacija, što znači da je u tom razdoblju u stanju riješiti konkretne probleme na logičan način. Poznato je da dijete treba kretanje u svakodnevnom životu. Čak i u sam proces učenja, učitelji sve više uključuju metodu rada s kreativnim pokretima. Tradicionalne škole, u kojima su učenici pasivni tijekom nastave i većinu vremena samo slušaju i gledaju, postaju sve rjeđe. Metoda kreativnog kretanja u učionici potiče kreativno razmišljanje i pozitivno utječe na učenike u nastavi matematike, jer su tako više prikupljeni i sudjeluju u nastavi. Čini se da je lekcija iz matematike pasivna i previše apstraktna za većinu učenika. Uključivanje kreativnog pokreta u nastavu matematike izuzetno je važno jer sadržaj u koji uključujemo igre i kreativne aktivnosti značajno pridonosi uspješnijem razumijevanju matematičkih sadržaja. Uz to, lekcije su dinamičnije, raznovrsnije, zanimljivije studentima, i što je najvažnije, kreativnim kretanjem učenika vodimo do željenog znanja.

Pokret u većini slučajeva djetetu predstavlja važni faktor koji utječe na spoznajni i osjetilni socijalni vidik. Dijete ima mogućnost izbora, istraživanja i otkrivanja izvornih rješenja problema, prihvaćanja pogrešaka i neuspjelih pokušaja itd. Ugodna i povjerljiva atmosfera pridonosi dodatnoj motivaciji za kretanje. Odrasli (odgajatelji, učitelji, roditelji i drugi odrasli) igraju ključnu ulogu u utvrđivanju toga. Djeca se potiču, potiču, vode, preusmjeravaju, ispravljaju, savjetuju, pomažu, demonstriraju, igraju se itd. Odrasli planiraju aktivnosti na temelju temeljitog znanja i razumijevanja djetetovog razvoja i potreba. Pri planiranju i provođenju aktivnosti nastoje što je više moguće uzeti u obzir osobni interes i sposobnosti djeteta. Tijekom samog pokreta dijete se pažljivo promatra i prati njegov motorički razvoj. Važno je da svoja otkrića i očekivanja prenose pojedinačnom djetetu na odgovarajući način.

3. Zaključak

Znamo da se školovanje današnjeg učenika prvog razreda potpuno razlikuje od školovanja naših roditelja kada su bili u prvom razredu. Sve se više ističe važnost pokreta u svakodnevnom životu, koji je također uspješno prebačen na školske klupe. Studenti više nisu samo slušatelji, već su aktivno uključeni u sam proces učenja. Posljednjih se godina kreativni pokret sve češće koristi, a sve je više didaktičkih pomagala za provođenje takve lekcije. Međutim, mislim da puno ovisi o samom učitelju, o njegovoj kreativnosti. Iako trošimo više vremena ugrađujući kreativni pokret u temu, ima smisla rasporediti vrijeme i izvesti još nekoliko igara, jer će to postići bolje rezultate, u ovom slučaju bolje znanje učenika. I što je najvažnije, učenici će učiti dok se igraju i tako će atmosfera u učionici biti pozitivna. Vrlo važnu ulogu u uvođenju pokreta u dječji svakodnevni život imaju roditelji koji na dva načina mogu utjecati na redovite sportske aktivnosti svoje djece - pokazujući djeci vlastitim primjerom da je sport važan čimbenik u životu te ga na taj način uključuju u obiteljski stil života; kao i navikavanjem djeteta na redovite sportske aktivnosti u ranoj dobi. Dječji napor treba primijetiti i pohvaliti.

4. Literatura

- [1.] Kavčič, R., A. (2005). Učenje z gibanjem pri matematiki. Ljubljana: Bravo.
- [2.] Koban Dobnik, M. (2005). Glasba in gib. Nova Gorica: Educa.
- [3.] Merhar, Umek, Jemec, Repnik, 2013, Didaktične igre in druge dinamične metode, Salve.
- [4.] Videmšek, M. in Visinski, M. (2001). Športne dejavnosti predšolskih otrok. Ljubljana: Fakulteta za šport, Inštitut za šport.
- [5.] Žagar, S. (2006). Ustvarjalni gib kot metoda poučevanja matematike v tretjem razredu osnovne šole. Diplomsko delo. Koper: Univerza na Primorskem, Pedagoška fakulteta.